

[Thorkil Kristensen.]

Fald sige, at det var det, der for mit Vedkommende førte til, at jeg mente at kunne fremsætte et Lovforslag og gaa ind for det —, var den Betragtning, at den Spilleinteresse, som vil kunne finde Afløb gennem en saadan Tipning, nu engang findes, og at man maa regne med, at den stort set under alle Omstændigheder vil finde Afløb. Man maa med andre Ord regne med, at hvis man ikke indfører en Institution som den her foreslaede, vil man risikere, at der privat og mere ukontrolleret oprettes tilsvarende Tipning. Man maa ogsaa være klar over, at der inden for adskillige Idrætsorganisationer anvendes andre Finansieringsformer, Spil o. lign., som maaske ud fra moralske Betragtninger kan være mindre heldige. Det var ud fra disse Betragtninger jeg mente at kunne overvinde de Betæneligheder, som man eventuelt kunde nære, og kunde gaa ind for det.

Ud fra tilsvarende Betragtninger vil der kunne ventes Tilslutning til et Forslag om Tipning fra Hovedparten af Venstres Rigsdagsgruppe. Jeg skylder imidlertid at tilføje, at der er delte Meninger, og man maa regne med, at nogle af Gruppens Medlemmer vil gaa imod Forslaget ud fra de Betæneligheder, jeg nævnte. Det drejer sig jo trods alt om en Afvejning af Fordele og Mangler imod hinanden. Det forekommer mig, at det vil være praktisk at overveje, om man kan opnaa Fordelene ved den statskontrollerede Ordning af dette Forhold uden at faa Ulemper med i større Udstrækning, og det er jo et Spørgsmaal om, hvordan Tipningen indrettes. Det er i meget ringe Grad et Spørgsmaal om selve Lovforslagets Form, men mere et Spørgsmaal om, hvordan Loven, naar den er vedtaget — hvad den jo formentlig bliver —, bliver administreret, og her vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger.

Man kan administrere denne Lov saadan, at man i mindst mulig Udstrækning appellerer til Spilleinteressen og Interessen for Rekorder; man kan godt ved Administrationen virke hen i Retning af at fremme de Ting inden for Idrætten, som har opdragende og sundhedsmæssig Betydning. Jeg skal i denne Forbindelse bemærke, at den Institution, der tænkes oprettet, bør undgaa ved en iøjnefaldende Reklame at fremme Spilleinteressen blandt Ungdommen mere end højst nødvendigt; det har i høj Grad Betydning, om man her optræder med den fornødne Takt og Omtanke. Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at man naturligvis bør fastholde det Princip, som jeg forstaaer er Regelen f. Eks. i Sverige, at Indsatserne er smaa,

og navnlig — det vil jeg gerne tilføje — mener jeg ogsaa, Gevinsterne bør være smaa. Det bør ikke være saadan, at de unge kan anvende en betydelig Del af deres Penge hertil, og navnlig ikke saadan, at Interessen for Gevinsten bliver saa stor, at den egentlige Spilleinteresse dominerer for stærkt i Forhold til den mere idrætsmæssige Interesse. Man bør altsaa ikke have for store Indsatser, og navnlig bør de enkelte Gevinster ikke være for store.

Hertil kommer, at man, naar man skal vælge de Grene inden for Idrætten, der kan være Genstand for det Væddemaal, som Tipning er, ikke bør koncentrere Tipningen om de Dele af Idrætten, hvor det drejer sig om Enkeltpræstationer af saakaldte Stjerner; det bør fortrinsvis være Holdkampe o. lign., saaledes at Rekordinteressen og Interessen for de store Stjerner ikke bliver afgørende. Yderligere kan man ved Anvendelsen af de Penge, som kommer ind gennem en Tipning, ogsaa virke i Retning af at fremme de Dele af Idrætten, som har samfundsmæssig Værdi. Man bør i saa Henseende naturligvis favorisere de Grene af Idrætten, som har opdragende og sundhedsmæssig Værdi, og ikke de Dele af den, som indeholder flest rekordmæssige og rent sportsmæssige Elementer.

Jeg anser det i denne Henseende for en Forringelse, naar det nuværende Lovforslag i § 7 fastslaar, at Halvdelen af de Bidrag fra Tipstjenesten, som skal tilfalde Idrætten, forlods skal tildeles Dansk Idræts-Forbund, og at Dansk Idræts-Forbund i øvrigt ogsaa skal have Adgang til eventuelt at faa Del i den Halvdel, der er tilbage. Jeg mener, at en saadan forlods Tildeling af det halve Beløb til en bestemt Organisation for det første er principielt forkert, men jeg mener ogsaa, den er forkert i den Henseende, jeg lige har omtalt. Det være langt fra mig at sætte sort Stempel paa visse Organisationer og lyserødt paa andre, men det lader sig dog vel ikke nægte, at der under Dansk Idræts-Forbund sammenlignet med de to andre Hovedorganisationer er forholdsvis meget af den Idræt, for hvilken Rekorder og Enkeltpræstationer spiller en Rolle. Jeg vil derfor mene, at det principielt er forkert forlods at begunstige netop denne Institution fremfor de andre, der driver Gymnastik og andre Idrætter, som i hvert Fald i lige saa høj Grad er af opdragende og sundhedsmæssig Værdi, uden at Rekordspørgsmaalet for dem spiller den samme Rolle.

Man bør ogsaa af de Penge, der kommer ind, anvende Beløb til kulturelle Formaal, saaledes som det er foreslaet, og her kan maaske rent sundhedsmæssige Foranstalt-